

אח... סבא... ..

איך אתחיל לספר עליך...
על איש מופלא שבתוכו מסתתר נער מתבגר, אוהב לשחק ולהשתולל,
רק לראות ילד מחייך יספק אותך.
איש מקסים עם לב זהב שהעניק לי חוכמה, אהבה, חום, להיות חזקה עם הקשיים ואף להתגבר עליהם.

ביום לפני שהודיעו לי על התרדמת אמרתי לאמא: "אמא, אני נורא מצטערת שאני לא יכולה לבוא לבקר את סבא, אני מרגישה שהוא הולך ובורח לי, אז אני מקווה שבשבועות הבאים אני אוכל להגיע."

אך לצערי לא היו יותר השבועות הכיפיים שביליתי איתך בפארק, בחושך על הגבעה מסתכלים על האורות של ירדן, משחקים גולף ואף מתגלשים במגלצ'ה....
נוסעים בוותיקאר ומסייעים לשאר הוותיקים.... זאת היתה העבודה האהובה עליך.... נסענו לאורך כל הקיבוץ כדי לראות שלא נותר עוד איזה וותיק שזקוק להסעה לחדר-האוכל.

תמיד פינקת אותי בשוקולדים, בסוכריות, בגלידה, בצ'יפס, אבל הפינוק הכי גדול הוא שנשארתי איתי.... גם אם לא תהיה כאן עם כולם.
תמיד אזכור אותך, את ליטופך, את האהבה והשלום שהענקת לי... היית הסבא האהוב עלי... חבל שאנשים הולכים לעולמם...

מקווה להיפגש איתך בגן עדן כי לך מקום זה מגיע.

נכדתך האוהבת, בר. (הבת של ליאורה).

